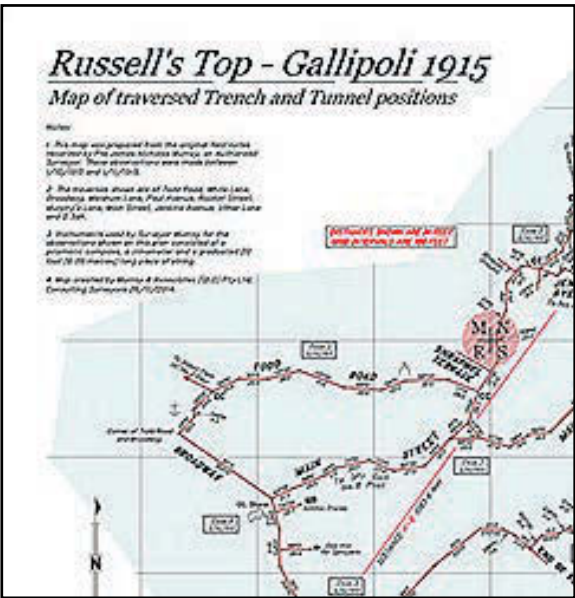
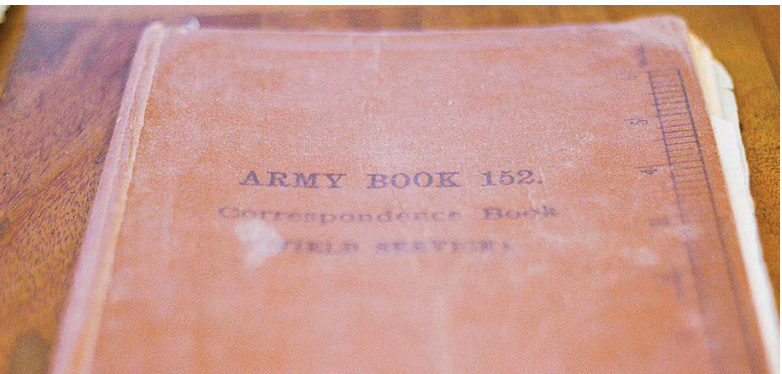
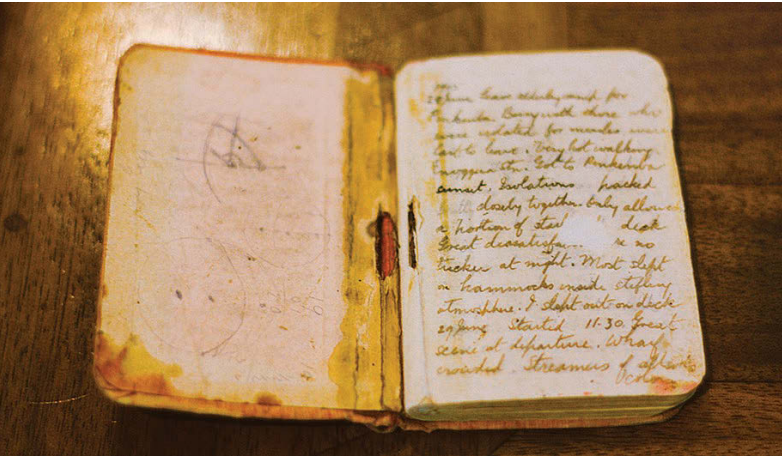

γάλο σημάδι στην πόρτα, είπε ο κ. Μαράι. Η κυρία Ρόουσθορν ήταν καταστεναχωρημένη.

«Ξέσπασα σε κλάμματα. Βρισκόμουν τόσο κοντά στην ολοκλήρωση της εργασίας, είχα ξοδέψει πολύ χρόνο... Πως είναι δυνατό να χάσουμε κάτι που είναι εθνικός θησαυρός»; Η αστυνομία ενέργησε άμεσα και παρακολούθησε έναν άνδρα ο οποίος εθεάθη να κουβαλά καλώδια από κομπιούτερ πολύ κοντά στο γραφείο, λίγο μετά την ληστεία. Ο ληστής συνελήφθη και παρόλο που πολλά από τα είδη του γραφείου δεν βρέθηκαν ποτέ, τα έγγραφα επιστράφηκαν στον κ. Μαράι.

«Αισθάνθηκα ανακούφιση. Ήταν ένα πολύ καλό συναίσθημα» είπε.

Ο JN απολύθηκε από το στρατό λόγω προβλήματος ακοής και πέθανε το 1956 όταν ο κ. Μαράι ήταν 11 χρονών όπως προαναφέραμε. Ποτέ δεν μιλούσε για τον πόλεμο, ήταν ταπεινός και δεν αναφέρθηκε στην προσφορά του στην εκστρατεία της Καλλίπολης. Δεν ήταν άνθρωπος που θα 'διαφήμιζε' τον εαυτό του, λέει ο εγγονός του.

Η κυρία Ρόουσθορν ελπίζει ότι το αυστραλιανό πολεμικό μουσείο θα συμπεριλάβει τη συλλογή του JN.

«Εννοείται, ότι θα ήθελα να γίνει αναγνώριση της προσφορά του», λέει.

Έχουμε κι άλλους τοπογράφους στην Καλλίπολη όπως ο Ρόναλντ Άλισον Μακίννης από το Μακέι ο οποίος είναι διάσημος για τη μελέτη του στο Κουίνς Ποστ, είπε.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο JN είχε τη μεταχείριση απλού στρατιώτη καθ' όλη τη διάρκεια της εκστρατείας της Καλλίπολης, παρόλο που ήταν τοπογράφος.

Το κείμενο είναι μετάφραση του άρθρου του Ντέβιντ Λούις

Από το ημερολόγιο του JN:
Friday, October 15 >> Went down beach & had a bath. A swindling Greek was selling stuff down there. Paid him 2 pounds for tin of condensed milk. Nothing in canteen.
Παρασκευή 15 Οκτωβρίου, Πήγα στη θάλασσα και έκανα μπάνιο. Ένας ψιλοαπατεωνάκος Έλληνας πουλούσε διάφορα. Του έδωσα 2 πάουντς για ένα κουτί συμπυκνωμένο γάλα. Τίποτα στην καντίνα.